

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2013 r. — Leder & Schuh International przeciwko OHIM — Epple (VALDASAAR)

(Sprawa T-519/13)

(2013/C 344/119)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Leder & Schuh International AG (Salzburg, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Korn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Valerie Epple (Bronnen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej, oddalenie sprzeciwu i
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VALDASAAR” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 591 249

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Valerie Epple

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Val d'Azur” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ pomiędzy przeciwstawianymi sobie znakami nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2013 r. — Philip Morris Benelux przeciwko Komisji

(Sprawa T-520/13)

(2013/C 344/120)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philip Morris Benelux (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokat K. Nordlander i P. Harrison, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Komisji Europejskiej z dnia 15 lipca 2013 r. (zwanej dalej „zaskarżonym środkiem”), w której Komisja odmówiła uwzględnienia wniosku skarżącej o udostępnienie projektów sprawozdania z oceny skutków towarzyszącego wnioskowi Komisji dotyczącemu zmiany dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego środka Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, twierząc i dochodząc do wniosku, że zarówno akapit pierwszy, jak i drugi art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia (które wykluczają się wzajemnie) mogą jednocześnie stosować się do tego samego zbioru rozpatrywanych okoliczności.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego środka Komisja naruszyła art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, dochodząc do wniosku, że ścisły i ograniczony wyjątek określony w tym akapicie uzasadnia odmowę ujawnienia jakichkolwiek dokumentów objętych wnioskiem.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego środka Komisja naruszyła art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, gdyż dokumenty objęte wnioskiem nie mają statusu opinii i tym samym nie są objęte wyjątkiem z art. 4 ust. 3 akapit drugi rozpatrywanego rozporządzenia. Ponadto i) ujawnienie dokumentów objętych wnioskiem nie naruszyłoby procesu podejmowania decyzji przez Komisję; oraz ii) za ujawnieniem dokumentów objętych wnioskiem przemawia interes publiczny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).